

**«ΠΟΙΚΙΛΙΑΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝΩΝ
ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ»**

«Ο ΑΜΠΕΛΩΝΑΣ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ»

**ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΙΩΤΟΓΛΟΥ
ΓΕΩΠΟΝΟΣ Ε.Ο.Σ. ΣΑΜΟΥ**

Η ευρύτερα γνωστή ποικιλιακή σύνθεση του αμπελώνα της Σάμου είναι λιτή.

Η ποικιλία Μοσχάτο Σάμου αποτελεί το 98% του αμπελώνα και το υπόλοιπο 2% καταμερίζεται ανάμεσα στις Φωκιανό και Ρητινό.

Στο νησί υπάρχει μια μεγάλη γκάμα ποικιλιών οι οποίες δεν έχουν αξιολογηθεί οινολογικά μέχρι σήμερα και πιστεύουμε πως πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο ιδιαίτερης προσοχής στο μέλλον.

Αναφέρουμε ενδεικτικά τις: Αγιανιώτικο, Σάμια, Ασπρούδα, Λάφκα, Μαύρο Μοσχάτο.

Ήδη αυτές αποτελούν αντικείμενο ερευνητικού προγράμματος του Γεωπ. Παν. Αθηνών σε συνεργασία με την ΕΟΣΣ με στόχο τη διάσωσή τους.

Η τάση και οι προτάσεις της ΕΟΣΣ, δεν αφορούν σε καμία περίπτωση την ανατροπή της ποικιλιακής σύνθεσης του αμπελώνα και τη βασική κατεύθυνση παραγωγής που είναι τα γλυκά μοσχάτα κρασιά.

Εστιάζονται στον εμπλουτισμό του αμπελώνα με ποικιλίες που μπορούν να συνδυαστούν με τις υφιστάμενες για βελτίωση των παραγόμενων επιτραπέζιων οίνων και εδώ μιλάμε για τις: Αθήρι, Αγιωργήτικο και Cabernet Sauvignon καθώς και στο να ενταχθούν στον κατάλογο των επιτρεπομένων οι υπάρχουσες μη αξιοποιημένες ποικιλίες Μοσχάτο Μαύρο, Αγιανιώτικο, Σάμια, Ασπρούδα, Λαύκα, Βάφτρα και Μπεγλέρι.

Εκείνο όμως που έχει για μας βαρύνουσα σημασία είναι όχι τόσο η διάρθρωση του πίνακα συνιστώμενων και επιτρεπόμενων ποικιλιών, αλλά η δυνατότητα εφαρμογής στην πράξη μιας σωστής αναδιάρθρωσης, εστιάζοντας τον προβληματισμό στην έλλειψη πιστοποιημένου πολ/κου υλικού.

Είναι σοβαρό πρόβλημα και ευθύνη όλων μας, το να προχωράμε σε αναδιάρθρωση χωρίς να μπορούμε να εξασφαλίσουμε εγγυημένο πολ/κό υλικό, τόσο από φυτοϋγεινής πλευράς όσο και από πλευράς ποικιλιακής ταυτότητας.

Πιστεύουμε ότι ο στόχος πρέπει να είναι οι ελληνικές ποικιλίες, που αφού μέσα από μια ουσιαστική και οργανωμένη έρευνα αξιολογηθούν οινολογικά, ερευνηθούν κλωνικά και εξυγιανθούν όπου είναι απαραίτητο θα αποτελέσουν την αιχμή του δόρατος της Ελληνικής Αμπελουργίας και οινοπαραγωγής, απαντώντας έτσι με σίγουρα χαρτιά στη διεθνοποίηση των γεύσεων που οδηγεί στο μαζικό και φτηνό προϊόν.

Ιδιαίτερα πιστεύουμε ότι ο αιγαιοπελαγίτικος αμπελώνας στο σύνολό του πρέπει να αποτελέσει ένα ξεχωριστό κομμάτι στην αμπελουργική πολιτική γιατί η διατήρηση, βελτίωση και επέκταση του με ταυτόχρονη ανάδειξη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του μπορεί να εξασφαλίσει την επιβίωσή του μέσα σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον τόσο στη διεθνή αγορά όσο και μέσα στους φυσικούς του χώρους, τα νησιά.

Και είναι πιστεύουμε ζήτημα εθνικής πολιτικής η διατήρηση ενός τέτοιου πρωτογενή τομέα, που θα εκμεταλλεύεται τον τουρισμό χωρίς να τον ανταγωνίζεται.

Χωρίς αγκυλώσεις και περιχαράκώσεις όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς γύρω από το αμπέλι, πρέπει με κοινό όραμα να δρομολογήσουν το μέλλον της Ελληνικής αμπελουργίας βάση Εθνικού σχεδίου δράσης και όχι αντιδρώντας απλώς στις κατά καιρούς προκλήσεις αποσπασματικά και μεμονωμένα